

naar **Endringsforlaget Nr. 1** vedtages, af samme Grund være Anledning til at vedtage **Endringsforlagene Nr. 2, 3, 7, 8, 10 og 11** samt **Endringsforlaget** til § 5 Nr. 2, (Formanden: Og ligeledes **Endringsforlaget Nr. 5.**), idet disse **Endringsforlag** ere stillede netop isølge den samme Betragtning, at Ingen behøver at angive, paa hvilke af sine Varer han agter at benytte Mærket, men at han blot behøver at anmeldte Mærket for sine Varer. Der har — det skal jeg dog ikke undlade at berøre — foruden det **Endringsforlag**, som **Udvalget** har sikket til § 2, været nogen Tvivl i **Udvalget** om, hvorvidt Konsekvensen af dette, at Mærket indregistreres for en enkelt Person eller enkelt Firma for alle dennes Varer, ikke medførte, at man burde foremene den Enkelte at erholde Eneret paa mere end e et Mærke, saa at ingen enkelt Mand eller enkelt Firma kunde tage flere Varemærker. For mit eget Vedkommende har jeg ikke kunnet skjønne, at der vilde være nogen Grund til at gjøre i den Henseende nogen Forandring i det, som er foreslaaet, saaledes som **Lovforslaget** nu foreligger, idet jeg mener, at der er et naturligt Børn imod en Anmelders Ønske om at faae et overdrevent stort Antal Mærker indregistreret deri, at for ethvert Mærke, der indregistreres, skal der betales Gebyr og Besjendtgjælfelsesomkostninger og staffles Typer tilveie, og der er jo saaledes mange Udgifter forbundet dermed. Men paa den anden Side kan det jo meget godt netop paa Grund af, at Mærket saaledes indregistreres som et personligt Mærke eller et Mærke, der betegner den Person, der forhandler forskjellige Varer, interessere denne Anmelder, naar Varerne ere af stor Forskjellighed, ikke at sætte det samme Mærke paa alle disse forskjellige Arter Varer. Det er naturligt, at der er flere, som kunne ønske dette; saaledes kunde en Materialist, som baade forhandler Medicinalvarer og Farvevarer og tillige enkelte Ting, som ere af en ganske særegen Art, vel ønske at benytte et Mærke som paa en Maade antydede Vareartens Bestaafenhed, saaledes et Mærke til at betegne Medicinalvarer, et andet til Farvevarer og et tredje maaste til en eller anden Gjenstand, som han tror at have opfundet eller mener er af særlig Nytte. Han tager f. Ex. en **Udfuldstav** til sine Medicinalvarer, derimod f. Ex. en blaa Haand paa sine Farvevarer og atter en kvindelig Figur med en Landbørste i Haanden til noget Landvand, han har opfundet. Det forekommer mig meget naturligt, at han paa denne Maade ønsker at adskille disse forskellige Varer med forskellige Mærker, og jeg kan ikke se, at der egentlig kan være nogen Ulempe deri. Der er jo en saadan Uendelighed af Varemærker, at Ingen kan være i Forlegenhed for at vælge et Varemærke, selv om der er nok saa mange Varemærker indregistreret iforveien.

Dels af disse Grunde, som for mig have været af Betydning, dels ogsaa paa Grund af, hvad der har været af Betydning for andre ærede Medlemmer i **Udvalget**, nemlig at man ønskede at indstrænke sig til saa faa Forandringer som muligt og ikke ønskede at bringe nye Emner frem, som kunde medføre Vanstueligheder for Loven, har man, som sagt, undladt i den Henseende at stille noget **Endringsforlag**.

Et andet **Hovedspørgsmaal**, som jo er behandlet i Betænkningen, er **Spørgsmaalet** i § 6 om, hvorvidt det skal være Gjenstand for administrativ Afgjørelse, om et Mærke kan fordres indregistreret, paa hvilket Registratur formener, at en Anden tidligere har erhvervet Eneret. Det er da saavel her i Thinget som ogsaa i det andet Thing blevet vedtaget, at Indregistreringen af Anmeldelsen skal negtes af Registratur, naar samme Varemærke allerede tidligere behørig er anmeldt af en Anden. Paa dette Trin af Sagen har man alfsaa været enig i, at Registratur skal have den foreløbige afgjørende Myndighed. Nu indeholder **Lovforslaget** derefter, at denne Kjendelse af Registratur skal kunne indbantes for Indenrigsministeren, og det er jo vist ogsaa ganske i sin Orden; men naar **Lovforslaget** derefter bestemmer, at den Kjendelse, som Indenrigsministeren da affiger, skal kunne bringes for Domstolene, forekommer det ikke **Udvalget**, at der dertil er nogen egentlig Grund. Det vil jo i det Tilfælde, hvor det er **Spørgsmaal** om at negte et Varemærke Indregistrering, være naturligt, at **Vedkommende**, som faar at vide, at han ikke kan faae et Mærke indregistreret, fordi en Anden allerede har taget det, tager et andet Mærke, og naar han fastholder absolut at ville have det anmeldte Mærke indregistreret, kan det i de allerfleste Tilfælde kun hidrøre fra en urimelig Paaastaaelighed eller Lyst til Chitaneri eller Forsøg paa at tilvende sig ved en eller anden sin Forskjel paa Mærkerne den Anseelse eller Omfætning, som en Anden har vundet for den Vare, paa hvilken den første Anmelders Varemærke staar. Det forekommer derfor **Udvalget**, at der ikke kan være nogen Betænelighed ved i dette Tilfælde at lade Regtelsen være Gjenstand for administrativ Afgjørelse, uagtet **Udvalget** meget vel ser, at **Spørgsmaalet** om, hvorvidt et Varemærke er det samme som et andet, hvorvidt den Enes Ret trænfes ved, at det senere anmeldte Mærke bliver indregistreret, er en Sag af privatretlig Karakter, som efter sin Natur hører under Domstolene. Men, naar man erkjender, at der er praktiske Hensyn, som gjøre det ønskeligt, i alt Fald paa det første Trin, hvor det fremkommer for Registratur, at denne administrative Embedsmand skal kunne afgjøre Sagen, forekommer det mig ikke, at her er Trang til denne tredobbelte Afgjælfelsesmaade, først af